

Sygn. akt II K 789/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokurator Anny Tondera-Wolińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05.12.2017 r., 19.02, 05.06., 13.08. i 17.09.2018 r.

sprawy przeciwko

1. G. R. urodz. (...)

w C.

syna B. i E. z d. G.

oskarżonego o to, że: w dniu 18 lipca 2016 r. w W., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. U. przechowywał wyroby tytoniowe bez polskich znaków skarbowych w postaci 150 kartonów z zawartością 645.000 sztuk papierosów marki M., powodując tym samym szkodę w mieniu Skarbu Państwa w kwocie 537.026 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 k.k.s.,

2. A. U. urodz. (...)

w C.

syna M. i B. z d. W.

oskarżonego o to, że: w dniu 18.07.2016 r. w W., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z G. R. przechowywał wyroby tytoniowe bez polskich znaków skarbowych w postaci 150 kartonów z zawartością 645.000 sztuk papierosów marki M., powodując tym samym szkodę w mieniu Skarbu Państwa w kwocie 537.026 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 k.k.s.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego G. R. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II. Uznaje oskarżonego A. U. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych.

III. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny wymierzonej oskarżonemu G. R. w punkcie I wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 18.07.2016 r., godzina 18:00 do dnia 21.07.2016 r., godzina 12:00, uznając, że zaliczeniu podlega 6 (sześć) stawek dziennych grzywny.

IV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu A. U. w punkcie II wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 18.07.2016 r., godzina 18:00 do dnia 21.07.2016 r., godzina 17:07.

V. Na mocy art. 29 pkt. 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 2 k.k.s. oraz art. 31 § 6 i 7 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na karcie 197 pod pozycją 1, obciążając solidarnie oskarżonych kosztami tej czynności.

VI. Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 789/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 17 września 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2016 r. oskarżeni G. R. i A. U. weszli w posiadanie 150 kartonów papierosów zawierających każdy z nich po 4.300 sztuk papierosów bez polskich sztuk akcyzy skarbowej. Papierosy te załadowali do samochodu M. (...) o nr rej. (...), który oskarżony G. R. pożyczył od znajomego S. S. (1) i F. (...) o nr rej. (...), który oskarżony A. U. wypożyczył z firmy (...) w miejscowości C.. Oskarżeni przyjechali tymi pojazdami do W., gdzie na zadrzewionym terenie przy ul. (...) zatrzymali się, zostali wówczas dostrzeżeni przez funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w W. aspiranta T. G.. Policjant uznał, że oskarżeni mogli przewozić przedmioty, których posiadanie było zabronione, wezwał na miejsce innych policjantów i zatrzymał oskarżonych do kontroli drogowej. Okazało się, że w samochodzie marki M. (...) znajdowało się 117 kartonów z papierosami, a w samochodzie marki F. (...) znajdowało się 33 kartonów papierosów. Łącznie oskarżeni przechowywali zatem 150 kartonów, które zawierały 645.000 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Wartość podatku akcyzowego narażonego przez oskarżonych na uszczuplenie wynosiła 537.026 zł.

Dowód:

- zeznania T. G. (k.186v,471v),
- wyjaśnienia oskarżonego G. R. (k.83,93-95,107,381),
- częściowo wyjaśnienia A. U. (k.88,08,111-112,381),
- protokół zatrzymania rzeczy (k.9-11),
- protokół oględzin (k.23-24),
- protokół przeszukania (k.27-29),
- zeznania S. S. (1) (k.136, akta II Ko 1335/17 Sądu Rejonowego w Przasnyszu),
- zeznania B. S. (k. 141, akta II Ko 1335/17 Sądu Rejonowego w Przasnyszu),

- zeznania A. P. (k.148, 57 akt II Ko 1689/17 Sądu Rejonowego w Płońsku),

- umowa (k.150),

- pismo Izby Celnej (k.50-51).

Oskarżony G. R. podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.83). Podczas przesłuchania przez prokurator (k.93-95) stwierdził że zgodził się wziąć udział w przewozie papierosów bez akcyzy z W. do (...). Uzgodnił z mężczyzną o imieniu P., że miał przyjechać do W., załadować do samochodu dostawczego papierosy i miał zawieźć je do (...), miał na tym zarobić 1.100 zł. Nie wiedział czy wszystkie papierosy zmieszczą się do jednego samochodu i poprosił A. U., by przyjechał drugim samochodem dostawczym. W umówionym czasie przyjechał do W., spotkał się z P., P. odjechał samochodem, który on wypożyczył, po około 40 minutach przyjechał, w samochodzie były kartony z papierosami, później odjechał samochodem wypożyczonych przez A. U. i wrócił po około 20 minutach. Miał jechać na parking pod P., a A. do domu. P. oddalił się na piechotę, gdy wyjeżdżali z krzaków zostali zatrzymani przez Policję. Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.107). W trakcie rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i stwierdził, że nie miał konfliktów z A. U. (k.381v).

Należy zwrócić uwagę, że zarzut aktu oskarżenia dotyczy przechowywania przez oskarżonych 150 kartonów z zawartością 645.000 sztuk papierosów bez polskich znaków skarbowych. Nie istotne zatem jest w jaki sposób oskarżeni weszli w posiadanie tych papierosów i jaka była ich faktyczna rola w popełnionym przestępstwie skarbowym, a w szczególności czy mieli jedynie uczestniczyć w ich przewozie. Wyjaśnienia oskarżonego G. R. zasługują na wiarę, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień A. U. (k.86,98,111-112,381), zeznaniach T. G. (k.186v,471v), protokole oględzin (k.23-24), protokole zatrzymania rzeczy (k.9-11), protokołach przeszukania (k.18-21,27-29) i dokumentacji fotograficznej (k.268-271).

Oskarżony A. U. podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.88). Podczas przesłuchania przez prokurator (k.111-112) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień, złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, poprzez wymierzenie kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i grzywnę. Stwierdził, że pieniądze które przy nim zatrzymano (tj.36.200 zł – k.28 i 3.800 zł – k.35 i 36, czyli łącznie 40.000 zł) miały stanowić zapłatę za papierosy, ale w pośpiechu nie zapłacił za nie. Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.111-112). Stwierdził, że P. załadował papierosami samochody, oni mieli je przewieźć, dał mu również reklamówkę pieniędzy. Pieniądze te mieli oddać wraz z papierosami. Oni mieli otrzymać „wynagrodzenie” za przewóz papierosów. W trakcie rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia i stwierdził, że nie miał konfliktów z G. R., konflikt ten powstał w związku z tym, że postanowił zmienić linię obrony (k.381v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego w części, w której przyznał się do przechowywania papierosów bez znaków akcyzy, gdyż są w tej części logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach G. R., zeznaniach T. G. (k.186v,471v), protokole oględzin (k.23-24), protokole zatrzymania rzeczy (k.9-11), protokołach przeszukania (k.18-21,27-29) i dokumentacji fotograficznej (k.268-271). Należy zwrócić uwagę, że postępowanie w niniejszej sprawie dotyczy zarzutu przechowywania przez oskarżonych 150 kartonów, z zawartością po 4.300 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Nie jest zatem istotne rozważanie czy oskarżeni faktycznie jedynie uczestniczyli w przewozie tego towaru, czy też ich udział dotyczył również innych elementów przestępczego współdziałania. Należy zwrócić uwagę, że stwierdzenie oskarżonego A. U. z rozprawy, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu nie jest poparte żadną argumentacją, a oskarżony nie podał innych wyjaśnień. W istocie rzeczy jedynie stwierdził, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co może oznaczać, że kwestionował to, że uczestniczył w przechowywaniu 150 kartonów papierosów lub ewentualnie nie wiedział, że

papierosy te nie miały znaków akcyzy. Taka zmiana wyjaśnień nie zasługuje na wiarę, gdyż niewątpliwie oskarżony był na miejscu zdarzenia, a w samochodzie którym poruszał się znajdowały się 33 kartony, z zawartością po 4.300 papierosów, a w samochodzie kierowanym przez G. R. było 117 takich kartonów (k.23-24). Oskarżeni znajdowali się w zadrzewionym terenie odległym od dróg i nie może budzić wątpliwości, że wiedzieli, iż uczestniczą w popełnieniu czynu zabronionego, gdyż gdyby papierosy te były dopuszczone do legalnego obrotu nie musieliby się ukrywać.

Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego A. U., w której stwierdził, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wskazano wyżej oskarżony ten poprzestał na odwołaniu przyznania się do popełnienia przestępstwa i nie można odnieść się do tego jakie były tego przyczyny. Jednak wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, gdyż wynika z wyjaśnień G. R. i zeznań T. G. (k.186v,471v) oraz protokołu oględzin pojazdów (k.23-24).

Świadek S. S. (1) zeznał podczas pierwszego przesłuchania (k.106v-107), że zakupił samochód marki M. o nr rej. (...). Umowa była zawarta na jego matkę B. S.. Pojazd ten pożyczył od niego G. z C., którego nazwiska nie znał. Nie wiedział w jakim celu G. pożyczył ten samochód, nie zlecał mu żadnego transportu. Podczas przesłuchania w trakcie rozprawy (akta II Ko 1335/17 Sądu Rejonowego w Przasnyszu) zeznał, że chodzi o ten samochód, który był zarejestrowany na mamę, a który on pożyczył.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach G. R..

Świadek B. S. zeznała w postępowaniu przygotowawczym (k.141), że kupiła dostawczy samochód marki M. o nr rej. (...). Samochód ten głównie użytkował jej syn S., który pożyczył go jakiemuś znajomemu. Podczas przesłuchania w trakcie rozprawy (akta II Ko 1335/17 Sądu Rejonowego w Przasnyszu) zeznała, że wie, że w sprawie chodzi o samochód, który kupił jej syn, a był zarejestrowany na nią. Syn użytkował ten samochód, okazało się, że musiała go odebrać z L..

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach G. R..

Świadek A. P. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.148), iż prowadzi wypożyczalnię samochodów, zgłosił się tam A. U., który zawarł umowę wypożyczenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...). Nie wie w jakim celu pożyczył ten pojazd, jest on zwykłym klientem jego firmy. Podczas przesłuchania w trakcie rozprawy (k. 57 akt II Ko 1689/17 Sądu Rejonowego w Płońsku) zeznał, że prowadzi wypożyczalnię samochodów w C., zgłosili się do niego oskarżeni i wypożyczyli F. (...). Była to normalna umowa w ramach jego działalności, klienci nie mówili w jakim celu wypożyczają samochód.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w treści umowy najmu (k.150).

Świadek T. G. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.186v), że pracuje w Zespole (...) Komisariatu Policji w W.. W dniu 18 lipca 2016 r. zauważył dwa samochody dostawcze, które były zaparkowane na zadrzewionym terenie, przy nich było dwóch mężczyzn, którzy prawdopodobnie przepakowywali jakieś kartony do samochodów. Uznał, że mogło dojść do popełnienia przestępstwa i postanowił ich zatrzymać, wezwał na pomoc innych policjantów. Po zatrzymaniu samochodów, którymi poruszali się ci mężczyźni okazało się, że w samochodach tych znajdowały się znaczne ilości kartonów z papierosami bez znaków akcyzy. Jeden z mężczyzn miał przy sobie 1.530 zł, drugi 3.800 zł, a w jednym z samochodów było 36.200 zł. Podczas rozprawy zeznał (k.471v), że niewiele w sprawie pamięta, brał udział w zatrzymaniu dwóch osób podejrzewanych o posiadanie papierosów bez polskich znaków akcyzy.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach G. R., protokołach przeszukania (k.18-21,27-29), oględzin (k.23-24) oraz dokumentacji fotograficznej (k.268-271).

Zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów wymienionych na k. 511 został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty były sporządzone obiektywnie i nie zachodzą wątpliwości odnośnie ich autentyczności.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logiczną całość, poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonym przestępstwa skarbowego nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżeni podjęli decyzję, że będą uczestniczyć w przechowaniu i przewozie papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Papierosy te były ułożone w 150 kartonach, przy czym w każdym z tych kartonów znajdowało się 4.300 papierosów, czyli łącznie było ich 645.000. Oskarżeni wiedzieli, że papierosy te nie miały znaków akcyzy skarbowej. Natomiast podatek akcyzowy narażony na uszczuplenie wynosił 537.026 złotych (k.50-51). Niewątpliwie zatem oskarżeni dopuścili się popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 k.k.s.

Stopień społecznej szkodliwości czynu polegającego na przechowywaniu dużej ilości wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy skarbowej był znaczny i niewątpliwie interesy Skarbu Państwa związane z narażeniem na uszczuplenie podatku przemawiają za surowym ukaraniem oskarżonych.

Oskarżony G. R. ma 35 lat, zdobył wykształcenie średnie, jest kawalerem, ma na utrzymaniu jedno dziecko, w trakcie rozprawy poszukiwał pracy (oświadczenie z k. 289), nie był karany (k.455).

Oskarżony A. U. ma 44 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, jest żonaty, ma na utrzymaniu jedno dziecko, utrzymuje się z prac dorywczych i zarabiał około 1.500 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.289), był 16 razy karany, w tym 3 razy za podobne przestępstwa skarbowe oraz jeden raz w Niemczech za fałszerstwo dokumentów (k.456-457).

Biorąc pod uwagę powyżej omówione kryteria wymiaru kary Sąd uznał, że karami adekwatnymi, sprawiedliwymi i spełniającymi cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych powinny być kara 100 stawek dziennych grzywny wobec G. R. oraz kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny wobec A. U.. Wysokość jednej stawki została określona przez art. 23 § 3 k.k.s. na nie niższą od 1/30 najniższego wynagrodzenia i nie wyższą niż 400 najniższych wynagrodzeń. Najniższe wynagrodzenie wynosi 2.100 złotych. Adekwatną do zarobków oskarżonych i ich sytuacji życiowej powinny być kwoty po 70 złotych jako wysokość jednej stawki dziennej.

Zgodnie z treścią art. 30 § 2 k.k.s. w niniejszej sprawie należy orzec przepadek rzeczy stanowiących przedmiot czynu zabronionego.

Oskarżony A. U. był wielokrotnie karany na kary pozbawienia wolności (k.456-457) i zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. nie można warunkowo zawiesić wykonania wobec niego wymierzonej mu kary.

Obaj oskarżeni nie mają stałych dochodów, a oskarżony A. U. po uprawomocnieniu się wyroku może trafić do Zakładu Karnego. Stąd uznać należy, że oskarżeni nie będą mogli uiścić kosztów sądowych bez narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych swoich i członków swych najbliższych rodzin. Zatem na podstawie przepisów powołanych w punkcie VI wyroku Sąd zwolnił oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych.